

Valóságos Posta

Idén április 8-10. között Budapesten megrendezett Kárpát-medencei Teológus Találkozóról rengeteg mindent lehetne írni élménybeszámoló gyanánt. Felsorolhatnám a programokat, az előadásokat, a tanulságokat, és a lelki alkalmak igei üzenetét. Azonban, hogy a hétvége témájánál maradjak, amely a virtualitással és valósággal foglalkozott, a legszebb és legnagyobb precizitással megfogalmazott mondataim sem lennének képesek hüén, a valóságnak tökéletesen megfelelően visszaadni a három nap történéseit.

Így hát, kedves Résztevők, meséljétek tovább, adjátok tovább élményeiteket és tapasztalataitokat! És mindazok, akik most nem tudtok eljönni Kolozsvárról, Debrecenből, Sárospatakról, Komáromból, Pápáról és Budapestről, kérdezzétek társaitokat, milyen volt. Beszélgetsetek! Mert, hogy ez a beszámoló, most nem erről fog szólni. Nem a Találkozó múltjáról, azaz az ott történekről, hanem a nagybetűs folytatásról: a jelenünkről és a szolgáló jövőnkéről lesz szó. Arra kértem néhány közöttünk szolgáló lelkészt, tanárt, pedagógust, hogy egy nagy virtuális, képzeletbeli postaládába dobják be a ma teológusainak, s a jövő lelkészeinek, azaz nekünk címzett üzeneteiket. Mit helyeznének a szívünkre, mit üzennek ők nekünk? Ez a Virtuális Postaláda e lapokon valóságos testet öltve jut el most Hozzád.

Kedves Teológustársam! 6 új, olvasatlan üzeneted érkezett!

„Azt az egyet üzenem, egy képeslap hátulján, amivel mostanában el szoktam köszönni: üdvösségünk az Úr Jézus Krisztusban van. Ezt a rövid köszöntést írom, mert egyik legfontosabb kérdése az életünknek az üdvösségünk. Ezt nem szabad elfelejteni, erre megy ki a játék. Ennek a nagy épülete az életünk. Az üdvözlőlapon másik felén pedig egy kép áll, rajta egy nagyon szép gyümölcsfával. Egy gyümölcsfával, amely éppen bimbózik, sugallva a reménységet.”

Győri János - evangélikus lelkész

„A kommunikáció közösséget jelent. Kommunikációban vagyunk, közösségben vagyunk. Nem tudunk, és nem is szabad kibújnunk ebből. Hiszen az isteni elküldetés erre hív bennünket. A virtualitás világa ennek a kommunikációnak a része. Használjuk ki az előnyeit, tompítsuk hátrányait, és ne utasítsuk el az egészet, mert így tudjuk a lelkészi küldetést, a keresztyénként való társadalomban létet és az Isten keresést is legjobban művelni.”

Fábri György - ELTE PPK

„A hivatás nagyon aktuális átgondolása fontos, hogy mire készülünk, és mit fogunk az evangélium ügyéért a jövő társadalmában felvállalni.”

Pángyánszky Ágnes - evangélikus lelkész

„Pedagógusként azt kérném Tőletek, hogy rugalmasak és nyitottak legyetek. Ami nekem mindig sokat segít, hogy megkérdem, vajon Jézus mit tenne, Jézus hogyan viselkedne a tanítványaimmal kapcsolatban. Ez átsegít a nehézségeken, mikor úgy gondolom, nem tudok megoldani egy-egy helyzetet. Mindig átlendít. Próbáljatok ki olyan dolgokat, amelyeket nem mernétek! Ez azt jelenti, hogy menjetek el olyan csoportokhoz, akikkel soha nem kerülnétek kapcsolatba. Hihetetlenül sokat ad az embernek, és formálja a jellemét, személyiségét, gondolkodását. Nyitottabbak, rugalmasabbak leszünk. Aki emberekkel foglalkozik, számára elkerülhetetlen, hogy ezekben fejlessze magát.”

Domonkos Katalin - tanító, ELTE PPK Neveléstudományi Doktori Iskola doktorandusza

„Amit mindenképpen üzeni szeretnék, hogy az a hű és bölcs sáfár, aki idejében kiadja az ennivalót a rábízottaknak. Úgy gondolom, ebben minden benne van, amit nekünk tudnunk kell, és ahogyan ünnepélyesen szoktuk mondani: a jövő lelkészeinek tudnia kell. Sáfárok vagyunk, így sokszor nincs semmink, mégis ki kell adni az ételt a ránk bízottaknak. Így el kell kérnünk Istentől, kezdve az Igétől: nyissa meg előttünk az Ige ajtaját. Ezzel hűségesen kell sáfárkodni, nem a magam dicsőségére,

nem szétszórni és eltékozolni, hanem célzottan odaadni annak, akiért felelős vagyok. A bölcs az, aki a felső utasítást betartja, és akkor nem maradnak éhen a rábízottak, mert kiadja az ételt. Fontos, hogy nem a miénk a gyülekezet, hanem a lényeg, hogy ahol Isten engem egy ideig alkalmaz, ott a Tőle való ételt odaadjam azoknak, akiket Isten rám bízott.”

Cseri Kálmán – református lelkipásztor

„Az előadásommal, és a témával kapcsolatban üzenek Nektek. Azt látom, hogy mindaz, ami a digitális forradalom kapcsán a lelkipásztorok előtt és a hitoktatás előtt áll, az valami új. Meg vagyok róla győződve, hogy ez is az Isten hatalma alatt áll. Meg vagyok arról is győződve, hogy Isten hív bennünket ebbe munkába, és felelősséget ad. Meg vagyok győződve arról, hogy nem kell félnünk ettől. Sőt! Kifejezetten azt kívánom Kedves Teológusok, hogy legyetek nyitottak az ismeretlen, új dolgok iránt! Legyen az kapcsolatban a digitális forradalommal, demográfiai újdonsággal, vagy bármiféle társadalmi változással. Azt gondolom, minden az Isten erőterében mozog. Így bízhatunk akkor is Benne, amikor valamilyen új helyzettel találkozunk majd.”

Molnár Péter – református lelkipásztor

Remélem, megérkezett. Törlés helyett többszöri újra olvasást, és újra átgondolást kívánok Nektek!

Bogyó Zsófia